

Sygnatura akt IV Ka 73/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:

SSO Waldemar Majka (spr.)

Sędziowie:

SSO Elżbieta Marcinkowska

SSO Agnieszka Połyniak

Protokolant:

Magdalena Telesz

przy udziale Zuzanny Waneckiej - Kalisz Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 roku

sprawy

1. **M.B.**

syna M. i G. z domu Z.

urodzonego (...) w O.

oskarżonego z art. 280 § 1 kk,

2. **P. H.**

syna K. i A. z domu C.

urodzonego (...) w N.

oskarżonego z art. 280 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 24 października 2017 roku sygnatura akt II K 683/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 619,92 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M.B.z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. C. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 619,92 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. H. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 73/18

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy wniósł akt oskarżenia przeciwko M.B.P. H. oskarżając ich o to, że w dniu 14 czerwca 2016 roku w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, zabrali w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki S. (...) wraz z etui oraz papierosa elektronicznego marki V. o łącznej wartości 1.260 złotych po uprzednim kierowaniu groźby pobicia i jednoczesnym okazaniu pałki teleskopowej, czym działali na szkodę J. S.,

tj. o czyn z art. 280§1 kk

Wyrokiem z dnia 24 października 2017 roku (sygnatura akt II K 683/16) Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. oskarżonego M.B. uznał za winnych popełnienia zarzucanego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 280§1 kk i za czyn ten na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 60§1 i §6 pkt 3 kk wymierzył karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§2 kk zawiesił oskarżonemu warunkowo wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 4 (czterech);

III. na podstawie art. 73§2 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na podstawie art. 72§1 pkt 2 kk zobowiązał oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonego J. S. w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku;

V. na podstawie art. 72§1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżonego do kontynuowania nauki lub przygotowania się do zawodu;

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 7 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od przebywania w środowisku osób o ujemnej opinii środowiskowej;

VII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata P. S. – kwotę 1402,20 zł (tysiąc czterysta dwa złote i dwadzieścia groszy) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M.B. z urzędu;

VIII. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego M.B., zaskarżając wyrok w zakresie punktu I i II, zarzucając niewspółmierność orzeczonej kary w stosunku do stopnia zawinienia oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności w wymiarze 1 roku polegającej na obowiązku wykonywania nieopłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin, ewentualnie poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pobawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

2) zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu apelacyjnym według norm prawem przepisanych, gdyż koszty te nie zostały zapłacone ani w całości ani w części.

Sąd okręgowy zważył:

kontrola instancyjna wydanego wyroku nie potwierdziła zarzucanego w apelacji uchybienia.

Rozpatrując podniesiony przez skarżącego zarzut przypomnieć należy, że na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - uznać za "rażąco" niewspółmierną tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować (tak też m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 września 2013 roku II AKA 258/13). W sprawie niniejszej stwierdzić należy, iż taka sytuacja nie miała miejsca. Lektura pisemnych motywów wydanego wyroku prowadzi do przekonania, że sąd I instancji we właściwy sposób uwzględnił okoliczności mające wpływ na wymiar kary i nadał im właściwe znaczenie. Wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa jak również stopnia winy.

Odnosząc się do podniesionego w apelacji zarzutu zauważyć należy, iż w myśl art. 60§1 kk Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary w stosunku do młodocianego, jeżeli przemawiają za tym względy określone w art. 54§1 kk. Wyrokując i orzekając o karze wobec oskarżonego sąd rejonowy, kierując się względami wychowawczymi - opierając się na treści art. 60§1 i §6 pkt 3 kk - zastosował już wobec M. B. nadzwyczajne złagodzenie kary. W wyroku sąd wymierzył oskarżonemu za przypisany mu czyn z art. 280§1 kk karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 4 oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Ponadto w wydanym wyroku sąd I instancji zobowiązał również oskarżonych do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonego w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku, a także zobowiązał oskarżonego do kontynuowania nauki lub przygotowania się do zawodu oraz zobowiązał do powstrzymywania się od przebywania w środowiskach o ujemnej opinii środowiskowej. Mając na względzie całokształt okoliczności, dotyczących popełnionego przestępstwa, jak również i osoby oskarżonego, nie można uznać, aby wymierzona M. B. kara, cechowała się rażącą surowością. Z pisemnych motywów wydanego wyroku wynika, iż sąd I instancji miał na uwadze okoliczności, które podnosi autor apelacji, a mianowicie młody wiek oskarżonego jak również przyznanie się do winy. Analizując przedstawione w uzasadnieniu apelacji wywody w których skarżący czyni uwagi, iż oskarżony pochodzi z rodziny niepełnej i nie miał odpowiednich wzorów wychowawczych - co jak zauważa następnie skarżący „objawiło się to pobytem w zakładzie poprawczym” zaznaczyć należy, iż brak takich odpowiednich wzorców wychowawczych dla oskarżonego bez wątpienia nie był korzystny, powyższe nie może jednak - w zasadniczy sposób wpływać na wymiar kary i przemawiać - jak chciałby tego skarżący za dalszym łagodzeniem orzeczonej kary. Orzeczonej wobec M. B. kara w sposób ukształtowany przez sąd I instancji jest adekwatna do stopnia winy jak i społecznej szkodliwości popełnionego czynu a także daje szansę na realizację celów kary nie tylko w zakresie prewencji szczególnej, ale również i ogólnej. W realiach niniejszej sprawy, uwzględniając wszystkie okoliczności istotne dla wymiaru kary, niecelowym byłoby dokonanie zmiany wydanego rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonej wobec oskarżonego M. B. kary - i tak już nadzwyczajnie złagodzonej - w sposób postulowany przez skarżącego.

W sytuacji oskarżonego, kiedy umieszczony jest w zakładzie poprawczym uwzględnienie apelacji prowadziłoby w istocie do pogorszenia jego sytuacji. Kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w rzeczywistości nie będzie wykonywana, bowiem "nie wyprzedza" orzeczonego środka (art. 92§1 upn), który wykonywany być może do ukończenia przez oskarżonego 21 roku życia (art. 1§1 pkt 3 upn). Czas ten spożytkowany być może na dokończenie edukacji. Orzeczenie natomiast postulowanej w apelacji kary ograniczenia wolności dawałoby możliwość jej wykonania po opuszczeniu przez oskarżonego zakładu poprawczego (art. 93§1 upn), co niewątpliwie byłoby niekorzystne i działałoby demotywująco na oskarżonego. Ponadto kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie miała również walor dyscyplinujący również w ramach wykonywanego środka.

Z tych też względów orzeczono jak w wyroku (art. 437§1 kpk).

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz. 24 z późn. zm.) oraz §17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku (Dz. U. z 2016 roku

poz. 1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 619,92 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M.B.z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.